

XXV Poniedziałek okresu zwykłego

Tekst Ewangelii (Łk 8,16-18): Nikt nie zapala lampy i nie przykrywa jej garncem ani nie stawia pod łókiem; lecz stawia na wieczniku, aby widzieli światło ci, którzy wchodzi. Nie ma bowiem nic ukrytego, co by nie miało być ujawnione, ani nic tajemnego, co by nie było poznane i na jaw nie wyszło. Uważajcie więc, jak słuchacie. Bo kto ma, temu będzie dane; a kto nie ma, temu zabiorę i to, co mu się wydaje, że ma».

«Stawia (lampę) na wieczniku, aby widzieli światło ci, którzy wchodzi»

Rev. D. Joaquim FONT i Gassol
(Igalada, Barcelona, Hiszpania)

Dzisiejsza Ewangelia, choć tak krótka, bogata jest w tematy, które przyciągają naszą uwagę. Po pierwsze, „dać światło”: wszystko jest oczywiste w oczach Boga! Drugi ważny temat: „aski są poświęcone, będąc wiernym jednej przyciągamy inne: «Gratiam pro gratia» (J 1,16). W skrócie, tak się mówi o rzeczach boskich i trwających w języku ludzkim.

Światło dla tych, którzy wchodzi do Kościoła! Przez wieki chrześcijańskie matki w zaciszu uczyły swe dzieci jasnymi słowami, ale przede wszystkim ze „światłem”, o dobrym przykładzie. Również są z typów ludów mędrości ewangelicznej: prawdę wyrażoną w wielu przysłowach pełnych mędrości i wiary. Jedno z nich to: «Oświetli, ale nie oślepi!». Wiąty Mateusz mówi nam: «(...)aby wiecie o wszystkim, którzy są w domu. Tak niech wiecie wasze światło przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie» (Mt 5,15-16).

Nasz rachunek sumienia na koniec dnia można porównać do sklepikarza, który sprawdza stan kasy, aby zobaczyć owoce swojej pracy. Nie zaczyna od pytania: —Ile straciłem? Ale raczej: —Co zarobiłem? I zaraz potem: —Jak mogę jutro zarobić więcej, co mogę zrobić, aby polepszyć wynik? Podsumowanie naszego dnia kończy się dziękczynieniem, i dla kontrastu, aktem bólu miłości. —Aha, że nie miłowałem bardziej i jestem pełen nadziei, że jutro będzie mógł przypodobać się bardziej Naszemu Panu, który zawsze mnie widzi, jest przy mnie i tak bardzo mnie

kocha. —Chc? da? wi?cej ?wiat?a i zmniejszy? dym z ognia mojej mi?o?ci.

W czasie rodzinnych wieczorów rodzice i dziadkowie kuli —i kuj? nadal— osobowo?? i pobo?no?? dzieci dzi?, a doros?ych jutro. Warto! To pilne! Maryja, Gwiazda poranka, Dziewica ?witu poprzedzaj?cego ?wiat?o S?o?ca —Jezusa— prowadzi nas i podaje nam r?k?. «B?ogos?awiona Dziewica! Nie zgubi si? nigdy ten, na kt?rego spojrze?a?» (?wi?ty Anzelm).

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

•

«Panie Jezu Chryste, nasz najs?odszy Zbawicielu, racz sam zapali? nasze lampy, by bezustannie b?yszcza?y w Twej ?wi?tyni i o?wietla?y nasz? ciemno??» (?wi?ty Kolumban, mnich)

•

«?wieca mo?e dawa? ?wiat?o tylko wtedy, kiedy spala j? p?omie?. By?oby bezu?yteczne, gdyby wosk nie ?ywi? ognia. Pozw?lcie, by Chrystus p?on?? w was, nawet wtedy, gdy oznacza to po?wi?cenie i poddanie si?» (Benedykt XVI)

•

«Mi?dzy naszym ?yciem duchowym i dogmatami istnieje organiczna wi??. Dogmaty s? ?wiat?em na drodze naszej wiary; o?wiecaj? j? i nadaj? jej pewno??. I na odwr?t, je?li nasze ?ycie jest prawe, to nasz rozum i nasze serce s? otwarte na przyj?cie ?wiat?a dogmat?w wiary» (Katechizm Ko?cio?a Katolickiego, nr 89)